

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 520/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť Z. L., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s. r. o., Ružinovská 42, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Viktória Nagyová Tenkač, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P 367/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. L. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. marca 2014 doručená sťažnosť Z. L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Malacky

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P 367/2012 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 28. novembra 2012 podal okresnému súdu návrh na zníženie výživného pre maloleté deti, o ktorom okresný súd dosiaľ právoplatne nerozhodol.

3. Dňa 20. novembra 2013 bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu „určenia nového zákonného sudcu“. Sťažovateľ sa žiadosťami o určenie pojednávania zo 16. decembra 2013, 19. januára 2014 a 23. mája 2014 a tiež prostredníctvom sťažnosti z 5. marca 2014 domáhal odstránenia zbytočných prietahov v konaní a rozhodnutia vo veci samej.

4. Na základe uvedeného je sťažovateľ toho názoru, že *„porušovateľ porušil základné práva a slobody spočívajúce v prietahoch v predmetnom súdnom konaní... a zaviazal porušovateľa pokračovať v konaní bezodkladne o zníženie výživného pre maloleté deti... pod sp. zn. 9 P 367/2012, vedeného pred Okresným súdom Malacky a za porušenie svojich práv a slobôd priznal sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 5 000,- Eur“*.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Vychádzajúc z obsahu sťažovateľovej sťažnosti ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že je sťažovateľ zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou – advokátkou, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd konštatuje, že v sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania a môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Sťažnosť neobsahuje jasný (jednoznačný) návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne a takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia návrhu na rozhodnutie vo veci samej je neúplná a nezrozumiteľná, keďže neobsahuje najmä konkrétne opatrenie smerujúce k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde [petit napr. neobsahuje (vo vzťahu k obsahu odôvodnenia sťažnosti) presné označenie porušovateľa práv a tiež neoznačuje vôbec, ktoré základné práva a slobody boli porušené, čo výslovne predchádza príkazu vo veci konať (k tomu pozri čl. 127 ods. 2 ústavy)]. Uvedené skutočnosti sú podstatnými náležitosťami na ďalšie konanie pred ústavným súdom. Petit požadovaný sťažovateľom teda nie je zhodný s tým, čo

uvádza v úvode a odôvodnení sťažnosti. Z uvedeného v okolnostiach danej veci vyplýva, že sťažovateľom navrhovaný petit sťažnosti (pozri bod 4) nie je dostatočným podkladom na rozhodnutie ústavného súdu.

10. Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

11. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05).

12. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa odmietol jeho sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2014